

3. Нестеренко Ж. К. Особливості організації оплати праці в бюджетних установах та необхідність її комп'ютеризації / Ж. К. Нестеренко // Сталий розвиток економіки. – 2012. – № 2. – С. 158–162

4. Яковишина Н. А. Порядок нарахування заробітної плати працівникам бюджетної сфери / Н. А. Яковишина, Ю. Ю. Цивак // Обліково-аналітичне та фінансове забезпечення управління підприємства : міжнародний досвід та вітчизняна практика: збірник наукових праць Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції 8 – 9 квітня 2011 року. – Вінниця : Центр підготовки навчально-методичних видань ВТЕІ КНТЕУ, 2011. – С. 50–54.

ОБЛІКУ ЗАПАСІВ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Абрахам Ю. В., канд. екон. наук, Жухалова Н. В., магістр, Сумський національний аграрний університет

Впровадження міжнародних стандартів ведення бухгалтерського обліку в державному секторі сприяють більш повному його розумінню як зі сторони резидентів, так і нерезидентів. Внаслідок проведеної реформи бухгалтерського обліку прийняті План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів суб'єктів державного сектору, Положення (стандарти) бухгалтерського обліку та інші документи нормативного характеру. Нові підходи до організації і ведення бухгалтерського обліку передбачають його перебудову на підґрунті нових принципів, процедур та методів, які знаходять своє відображення в обліковій політиці і використовуються для складання фінансової звітності [5].

Сучасний облік став більш демократичним та гнучким, практично більшість термінів бухгалтерського обліку чітко означена у стандартах, а це має величезне значення для однакових підходів у веденні обліку та трактуванні його положень. Бухгалтерський облік базується на принципах автономності, безперервності діяльності, періодичності, історичної собівартості, нарахування та відповідності доходів і витрат, повного висвітлення, послідовності, обачності, превалювання сутності над формою й єдиного грошового вимірника, які декларують нові відмінні від усталених процеси в веденні бухгалтерського обліку та формуванні фінансової звітності. Разом з тим, на нашу думку, нові підходи до обліку запасів в державному секторі не врахували в повній мірі національні особливості в бюджетному процесі України та не забезпечили поступового переходу від облікових процесів, притаманних міжнародній практиці.

Згідно реформи бухгалтерського обліку в державному секторі відбулися зміни щодо обліку запасів, які можливо зазначити у наступному: порядку формування первісної вартості запасів – тепер у вартість запасів включають низку витрат, які раніше не формували їхню вартість, зокрема, суми податку на додану вартість, транспортно-заготівельні витрати; оцінці запасів на дату складання балансу; підходах до оцінки вибуття запасів – нові методи оцінки вибуття.

Відповідно до п.12 р. II Методичних рекомендацій з обліку запасів: запаси, що надійшли від постачальника й не відповідають критеріям визнання активу у зв'язку з невідповідністю стандартам, умовам договорів, технічним умовам тощо, відображають на позабалансових рахунках до узгодження ціни з постачальником за справедливою вартістю або ціною, зазначеною в документах постачальника [2].

При формуванні первісної вартості запасів відповідно до п.8 р. II НПСБО ДС «Запаси» необхідно враховувати такі фактичні витрати:

- суму, яка сплачується згідно з договором постачальнику (продавцю), за вирахуванням непрямих податків (ця стаття витрат формує первісну вартість тільки запасів, придбаних за плату); суму ввізного мита;

- суму непрямих податків у зв'язку з придбанням запасів, які не відшкодовуються суб'єктам державного сектору (насамперед йдеться про ПДВ). Слід зазначити, що раніше суми вхідного ПДВ у складі вартості запасів не враховувалися, їх одразу списували на фактичні видатки або включали до податкового кредиту [1].

- Транспортно-заготівельні витрати (затрати на заготівлю запасів, оплата тарифів (фрахту) за вантажно-розвантажувальні роботи і транспортування запасів усіма видами транспорту до місця їх використання, включаючи витрати зі страхування ризиків транспортування запасів). Слід зазначити, що раніше вони так само, як і ПДВ, потрапляли до фактичних видатків [1].

- Інші витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням запасів і доведенням їх до стану, в якому вони придатні для використання в запланованих цілях. До таких витрат, зокрема, належать прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати суб'єктів державного сектору на доопрацювання і підвищення якісно-технічних характеристик запасів. Також слід зазначити, що раніше ці витрати відразу списувалися на фактичні видатки [1].

Тому для керівників і головних бухгалтерів суб'єктів державного сектору відкриваються нові можливості у використанні такого методу бухгалтерського обліку, як оцінка. Реформування системи обліку у державному секторі відбувається із урахуванням міжнародних стандартів, а відтак кращого практичного досвіду.

Список використаних джерел:

1. НП(С)БОДС 123 «Запаси» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10#n18>
2. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів суб'єктів державного сектору, затверджені наказом Мінфіну України від 23.01.15 р.№ 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=405830&cat_id=392447
3. План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, затверджений наказом Мінфіну України від 31.12.13 р. № 1203 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1214-13/paran16#n16>

4. Методичні рекомендації бухгалтерського обліку запасів бюджетних установ, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 26.06.13 р. № 611 (утратило чинність) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1214-13/ed20140506/paran614#n614>

5. Джога Р.Т., Сінельник Л.М., Дунаєва М.В. Облік у бюджетних установах / Р.Т.Джога. – Київ: КНЕУ, 2006. – 480 с.

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

Андренко О. А., канд. екон. наук, Фісенко О. С., бакалавр, Харченко А. В., бакалавр, Чередниченко Т. О., бакалавр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

В умовах нестабільності економіки, забезпечення економічної безпеки банківських установ є однією з найважливіших проблем ефективності їх функціонування і потребує постійної уваги. Облік, як одна з основних функцій управління банком, створює інформаційну передумову для формування специфічного механізму попередження та мінімізації дії загроз економічній безпеці, втрати стійкості та самостійності.

Ефективність фінансового обліку банківської установи багато в чому залежить від грамотної складеної облікової політики. Проте, мають місце випадки, коли керівництво і головний бухгалтер формально ставляться до розробки основних положень облікової політики, використовуючи шаблони, які часом не відображають специфічні особливості діяльності конкретної банківської установи. Найчастіше це відбувається через недостатній рівень знань фахівців в області організації обліку, тому роботи, присвячені особливостям і методичним основам формування облікової політики в банках, є актуальними. Метою дослідження є розробка механізму формування облікової політики в банках України.

Питання щодо формування та реалізації облікової політики у банках знайшли своє відображення в Постановах НБУ [1-6], а також в працях українських вчених [6]. Нормативним забезпеченням розробки облікової політики служать: Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Закон України «Про банки і банківську діяльність» [1], Положення про організацію бухгалтерського обліку та звітності в банках України [2], Міжнародні стандарти фінансової звітності, чинне законодавство з питань ведення бухгалтерського обліку та норми податкового законодавства. В Положенні [2] сформульовані вимоги, які пред'являються до основних положень облікової політики в банку.

Облікова політика банку є цілеспрямована організаційно-управлінська діяльність метою якої є:

- забезпечення використання методів, принципів, правил та процедур ведення обліку;
- надання нормативного статусу самостійно розробленим способам ведення